
PRZYSTAWAJĄCY (2) *part praes act*

przystawający (1), **przystawając** (1).

Pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg m N przystawając (1). ◇ pl D przystawającym (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Stający się wyznawcą Boga, religii [do kogo] (1)* : Choćbyżby wczniom Chrystułowym/ ábo ácz nic iuż do Chrystuła przytawiającym/ gdyby sie też o to [co czynić] pytáli/ lepiej y dośtateczniey odpowiedziećby sie mogło *CzechRozm* 254.

2. *Godzący się [na co] (1)* : Człowiek ktory sie barzo richło śmieie [...], bywa taki grubego rozumu [...], richło wierząci, á richło też gniewny, y na wszelką rzecz richło przytawiając *GlabGad* O4v.

Cf PRZYSTAWAĆ

LWil